

Phoenix

Hogy hetyke hajóját
vész sose érje,
Phoenixre
verset vésetne
György.
Nosza hát rajta,
poéták hada
serken
a szép feladatra.
Grófi kezekből
fényesbb
a dics-koszorú,
nemesbb
az isteni kegy,
mit Festetics
osztana itt.
Készül az ének,
magyarok tengere
várja
a büszke hajót.
Hátára veszi,
s lám
fehér habokat
borzol a tó,
északi szél
felleget űzve
lecsap a tóra.
Reccsen
a tat,
kötél feszül
a szélben,
de hajónkat
baj sose éri,
s a Phoenix
Phoenixként
bús kikötőkbe
suhan.